

PRENUMERATA wynosi w Krakowie miesięcznie 2 kor., kwartalnie 6 kor. za odnośnienie do domu dopłaca się 40 hal. mies. Na prowincyi mies. 2 K. 70 hal. kwartalnie 8 kor. W państwie niemieckim kwartalnie 10 kor., w innych państwach kwart. 12 kor. Zmiana adresu 40 halerzy.

Cono numeru pojedyn. 6 hal. Adres Redakcyi: ulica św. Tomasza L. 35.

GŁOS NARODU

Listy pieniężne, przekazy na prenumeratę i inseraty nadsyłać należy franco do Administracyi „Głosu Narodu”. — Prenumeratę oprócz upoważnionych agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchii i w państwach niemieckich. Reklamacje nieopieczęt. nie podlegają opłacie pocztowej.

Konto czekowe P. K. O. 23993. — Adres telegraf Kraków „Głos Narodu”. Telefon Nr. 190.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 wieczorem z wyjątkiem niedziel i świąt.

OGŁOSZENIA (inseraty) przyjmuje Administracja „Głosu Narodu”, ul. św. Tomasza L. 35. — Od miejsca za wiersz drobnym pismem (petit) za pierwszy raz 20 halerzy za każdy następny raz 15 hal., skład tabelaryczny, liczbowy, od wiersza 30 hal. za pierwszy raz, każdy następny 15 hal. Nadesłane po 60 hal. za każdy raz. — Nekrologi i t. d. 80 hal. Załączniki do „Głosu Narodu” (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmuje się za cenę 2 kor. od 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów, 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumeratorów.

Koszule frakowe,

kołnierzyki, krawaty oraz wszelką bieliznę na karnawał - w wielkim wyborze

poleca

Jan NOWAK

w Krakowie Floryańska 14 Hotel pod Różą.

Polskie Stronnictwo Ludowe odradza się.

(M. J.) Szybko i bez wstrząśnięć wewnętrznych odnawia się obecnie Polskie Stronnictwo Ludowe. Zakrzętnięto się około własnego Tygodnika, około nowej organizacji partyjnej, przeprowadzono fuzję z niezawisłymi ludowcami z pod chorągwi pp. Wysłoucha i Dąbskiego, uświadomiono włości polskie co do szkodliwej roboty Stapińskiego, a teraz zwołano na najbliższą niedzielę do Tarnowa kongres stronnictwa ludowego, który konsolidacją ludowców bez Stapińskiego ostatecznie ma sankcjonować. Odezwy podpisał: pp. Bojko, Witos, Średziński i Dubiel imieniem PSL. tudzież pp. Babicz, Dąbski, Szafrański i Władysław Wójtowicz imieniem niezawisłych ludowców, tudzież pierwszy redaktor „Przyjaciela ludu” p. Bolesław Wysłouch.

„Od czasu — są słowa odezwy — kiedy Stapiński zaczął frymarzyć interesami ludu i zaprzędał je w końcu rządu i stańczykom, ruch ludowy zaczął upadać i gdyby tak dalej poszło, byłby się skończył zaprzępszeniem sprawy ludu i jego zupełnem rozbięciem.

Do tego nie mogli dopuścić posłowie Stronnictwa; więc gdy się tylko wydało, że Stapiński brał łapówki od rządu i stańczyków, posłowie wykluczyli go tak z klubu parlamentarnego, jakoteż sejmowego i łącznie z delegatami powiatów utworzyli Komitet Organizacyjny, tymczasową władzę nacelną Stronnictwa, aby tworzyć nowe podwaliny organizacyjne pod ruch ludowy.

Niezawisli ludowcy przekonawszy się, że wyszły się Stapińskiego stwarza podstawy odrodzenia PSL i prowadzenia uczciwej i niezawisłej polityki ludowej, łączą się razem ze wszystkimi ludowcami w jedno Stronnictwo tak, że od dnia 1. lutego 1914 r. będzie na ziemi polskiej tylko jedno jedyne Polskie Stronnictwo Ludowe, które połączy cały uświadomiony lud polski w jedną potężną organizację i pójdzie w święty bój o zwycięstwo sprawy ludu i narodu.

Z radością czytamy w tej odezwie, że kongres ma potępić „szalbierstwo i sprzedawczykowstwo” że „lud pragnie polityki czystej, uczciwej, od nikogo niezależnej”. „Głos Narodu” zwalczał brudne drogi p. Stapińskiego, nie mogąc ich odłączyć od stronnictwa, dopóki ono trzymało się Stapińskiego. Dzisiaj, gdy kierownicy stronnictwa potępiają korupcję i kręctwo swego byłego wodza wnoszą znowu w górę sztandar czystej, ludowej ale i narodowej polityki, i gdy pragną uszanować katolickie przekonania polskiego ludu i wyrzekają się współpracy ze socjalistami. — z radością witamy ten przewrót w stronnictwie na korzyść uczciwości i rozumu i to odrodzenie party, takiem przesileniem okupione.

Na porządku dziennym kongresu znajdują się sprawy: Zagajenie przez posła Bojkę. Mowa p. Witosza o obecnej sytuacji politycznej i o statkach wypadkach w stronnictwie. Dyskusja i uchwalenie rezolucji. Zmiana regulaminu, refe-

rowana przez pp. Wysłoucha i Dubiela. Wybory do Rady Naczelnej. Wnioski uczestników i zamknięcie kongresu.

W tym samym dniu (1 lutego) obradować będzie w Tarnowie na godzinę przed kongresem Rada ludowa, naczelna władza niezawisłych ludowców. P. Jan Dąbski referować będzie o potrzebie sjednoczenia niezawisłych ludowców z PSL. Po uchwaleniu fuzji dwie grupy wezmą udział w kongresie, który rozpocznie swe obrady o g. 10 rano w sali Sokoła, w tej samej sali, która była świadkiem najważniejszych momentów w historii stronnictwa ludowego.

Rusini i hakatyści.

Nasz lwowski korespondent rozmawiał z przywódcą galicyjskich Ukraińców Drem Kostiem Lewickim o stosunkach Rusinów z hakatystami. Na pytanie: w jakim stosunku pozostaje ukr. narodny komitet i ukr. partya nacjonalistyczna do ks. Hanyckiego — odrzekł poseł Lewicki:

Ks. Hanycki jest członkiem partyi narodowo-demokratycznej ukraińskiej. Był używanym i jest używanym do zaspokojenia potrzeb religijnych sezonowych wychodźców rusińskich w Niemczech. Jest delegatem metropolity Szeptyckiego, jeździ po kopalniach niemieckich i fabrykach, głosi kazania, odprawia nabożeństwa, broni robotników przed wysyskiem, służy im pomocą. O tych funkcjach wiedział narodny komitet i posługiwał się ks. Hanyckim przy szalenieniach robotników, prosił go o informacje co do warunków pracy itd.

— A robota polityczna ks. Hanyckiego?

— Ks. Hanycki nie miał upoważnienia do politycznych akcji i prowadził te sprawy na własną rękę, a jak wskazują ogłoszone w polskich piśmiech dokumenta, prowadził tę politykę po dyletancku.

Narodny ukraiński komitet zupełnie o politycznej akcji ks. Hanyckiego nie wiedział (?)

— Ważnem jest jednakowoż, jakie stanowisko zajmujecie panowie (Narodny komitet i partya nac.-ukr.) wobec stwierdzonego faktu, iż ks. Hanycki prowadził taką politykę?

— Poseł Lewicki odmówił na to pytanie odpowiedzi, oświadczył natomiast, co następuje:

— Dzisiaj uwagę naszą przykuwa głównie stanowisko Polaków w tej sprawie, ponieważ prasa polska potępia w czambuł cały naród ukraiński i występuje przeciw całemu narodowi ukraińskiemu. Jakże naród samoistnym możemy prowadzić politykę jaką nam się podoba, i nie pozwolimy na to, aby Polacy narzucali nam wytyczne naszej polityki.

W tem miejscu poseł Lewicki wyżył się widocznie zwykłej przebiegłości politycznej, gdyż w wysokim podrażnieniu mówił dalej:

— Przecież wy Polacy macie u siebie odłam groźniejszy od ewentualnego germanofilskiego u nas — bo odłam moskalofilski. Wszak Polacy odbywają w Krakowie zjazdy z moskalofilami, konferencje z Kuryłowiczem. Zresztą so tu dużo mówić. Naród ukraiński i naród polski są dzisiaj w wojnie. A naród prowadzi cy wojnę nawet czarta szuka pomocy.

— Te słowa pana posła dają dużo do myślenia... Poseł Lewicki widocznie się zreflektował i rzekł:

— Jeszcze raz podkreślam, że ukraiński narodny komitet i ukr. partya narodowo-demokratyczna nie prowadzi polityki germanofilskiej (!) Stosunki nasze do Niemiec ograniczają się do sezonowego wychoźstwa.

— Pan poseł twierdzi, iż odłamu germanofilskiego nie ma wśród Rusinów. A ks. Hanycki? Przecież on od hakatystów żądał nawet pieniędzy

na bank antypolski?

— A czy Polacy nie poszli po pieniądze do Szwabów, do Frankfurtu — odrzekł p. Lewicki (!)

Interwiew było skończony. Uchylił się p. Lewicki od odpowiedzi na najważniejsze pytanie a mianowicie: jakie Ukraińcy zajmują stanowisko wobec polityki Hanyckiego z hakatystami i wobec osoby ks. Hanyckiego. Wszystkie inne odpowiedzi wskazują, iż Ukraińcy starają się całą aferę zbagatelizować, a nawet po części wzywają nie hakatystów, a nawet „czarta” na pomoc usprawiedliwić.

Rozboje litwackie w Galicyi.

We wtorek dnia 28 b. m. był Nowy Sącz widownią niebywałych ekscesów żydowskich.

Litwak Sokółow, któremu magistrat krakowski zabronił publicznego odczytu, przybył tu witany ostentacyjnie przez syonistów pod przewodnictwem Dra Syropa, Silbermanna i Manheimera celem wygłoszenia odczytu „O walce językowej... w Palestynie”.

Niechodźło tu jednak o temat odczytu, lecz o osobę, o prowokację ludności polskiej.

Tak też zrozumieli zapowiedziany odczyt mieszkańcy Sącza i wzburzeni tą nie pierwszą już prowokacją postanowili zaprotestować przeciw sprowadzaniu do nas żyda znanego z antypolskich występów.

Gdy zatem w wypełnionej szczelnie sali rozpoczął Sokółow swój litwacki odczyt, gęste czyniąc wyleczki do stosunków Królestwa i Galicyi weszła do sali grupa poważnych obywateli a za nią grono młodzieży, by zademonstrować przeciw obratanu narodu polskiego.

Zaledwie atoli zdolał redaktor „Ziemi sądeckiej” zaprotestować w krótkiej a spokojnej mowie przeciw odbywającemu się zebraniu, rzuciła się nań i na jego towarzyszy tłuszcza uzbrojonych w kije i boksery, do bójki przygotowanych żydów. Jeden z obywateli Polaków został zraniony w głowę ostrym narzędziem, kilku pobito pobito dotkliwie łaskami i bokserami. Studenta, który chwycił się poręczy schodowej, przetrucili roznamietnieni żydzi na drugą jej stronę usiłując go sepnąć z pierwszego piętra na dół.

Władza nieudolna, by zapobiedz odczytowi, nie zdobyła się teraz na zamknięcie zebrania.

Wśród gromadzącej się tłumnie wokół sali odczytowej publiczności zapanowało niesłychane wzburzenie, tak że rezważniejsi z trudem tylko powstrzymali się od gwałtownego odwetu.

Ograniczono się jedynie do wyrażenia opuszczaćemu salę litwakowi i jego adherentom pogardy długimi okrzykami.

W miescie panuje po zajściu niesłychane rozgoryczenie.

Nie zapomniano jeszcze o proteście żydówek w „Czytelni kobiet”, dzięki któremu upadł wniosek skierowany ku zmianie nazwy tej instytucji na „Czytelnia kobiet polskich”; pamiętamy jeszcze o bojkocie kancelaryi notaryalnej ś. p. reagenta Paczoskiego za to, jej właściciel brał udział w założeniu Składnicy kółek rolniczych.

Tereż przybywa nowy objaw żydowskiej szchłanności i bezczelności!

Rozbój litwacki popełniony w Nowym Sączu, nie powinien jednak uść bezkarnie. Jest rzeczą władz kompetentnych przeprowadzić ścisłe dochodzenie i winnych surowo ukarać.

Koniec części redakcyjnej „Głosu Narodu” na stronie 6.

Sirolin „Roche” choroby piersiowe, kaszel, INFLUENZE I ASTMA

W srogich i ciężkich opakowaniach po K. 4. — Do szczytu we wszystkich aptekach.

Sejmowa reforma wyborcza.

Lwów, 30. stycznia.

Obrady subkomitetu geometrycznego toczą się dziś w namiestnictwie w dalszym ciągu.

Na wczorajszym posiedzeniu omawiano żądania ruskie co do złączenia Rusinów zachodniej Galicji w jeden okręg katastralny ruski, a zwłaszcza sprawę włączenia do tego okręgu gmin powiatu nowotarskiego i sądeckiego. Kwestyi tej nie załatwiono, ponieważ ma ona łączność z postanowieniami komitetu politycznego, który, jak się zdaje, zbierze się na naradę dopiero jutro. Komisya reformy wyborczej zbierze się we wtorek. Jak przypuszczają, na dwóch posiedzeniach skodyfikuje ona statut i ordynację. Na pełny Sejm sprawa będzie wejść mogła dopiero za tydzień ze względu na konieczność sporządzenia druków.

Tymczasem prawdopodobnie w sobotę 7. lutego odbędzie się konstytuujące posiedzenie Sejmu dla wyboru komisji, które natychmiast podejmą prace, przede wszystkim komisji budżetowej i zapomogowej. Reforma wyborcza będzie tematem teoretycznej rozprawy w plenum przy sposobności drugiego czytania.

Ponieważ pośród centrum i autonomistów są jeszcze nieprzejednani wrogowie reformy, kilkunastu posłów będzie się absentowało, i jak obliczają, na posiedzeniu decydującem, razem z chorymi posłami, będzie nieobecnych około 25 posłów, tak, że jednak komplet dla formy będzie zapewniony. Mówią także, że na to posiedzenie przyjedzie były namiestnik Bobrzyński z Rzymu.

Sesja sejmowa, według przypuszczeń, potrwa do pierwszych dni marca, poczem Sejm będzie rozwiązany, a nowe wybory odbędą się prawdopodobnie już w maju.

Zwołanie Sejmów.

Wiedeń. „Wiener Ztg.“ ogłasza zwołanie Sejmów Austrii Górnej, Saleburga, Tyrolu, Moraw i Karyntyi na 3 lutego, dolno austriackiego na 4 lutego, krainkiego na 5 lutego.

Wiedeń. Biuro Koresp. donosi: Sejmy przedarlauński, tryesteński i bukowiński nie będą obecnie zwołane, albowiem załatwiły już potrzebne zadania. Sejm galicyjski jest już zwołany i pozostaje przed ważnym programem pracy. (Termin posiedzenia ogłosi marszałek kraju. Przyp. red.) Co do Styrii nie można przewidzieć, kiedy potrzebne rokowania ze stronnictwami umożliwią zwołanie Sejmu. W Dalmacji termin zwołania Sejmu zależny będzie od rokowań w sprawie reformy wyborczej. W Istrii jest Sejm od dłuższego czasu rozwiązany. Rozpisanie wyborów pozwalają liczyć na korzystniejsze ukształtowanie się stosunków.

O prowizoryum budżetowe.

Wiedeń. 30. stycznia.

Sytuacja w parlamencie nie jest jeszcze wyjaśniona. Prezydent ministrów hr. Stuergh był wczoraj na posłuchaniu u cesarza. Do tej pory nikt jednak nie wie, czy prowizoryum budżetowe będzie parlamentarnie uchwalone czy nie, jest to wciąż jeszcze tajemnicą posłów Stanka i Praszka, którzy rozporządzają większością w klubie agraryusów czeskich, chociaż nieznaczna, gdyż, jak słychać, uchwała obstrukcyjna zapadła w klubie tylko nieznaczną większością trzech głosów. Na zewnątrz jednakże klub występuje jednolicie i posłowie Stanek i Praszek decydują. Sytuacja jest tem trudniejsza, że nikt właściwie nie wie, o co agraryusom czeskim chodzi. Wczorajem mówiono w kuloarach, że agraryusze czescy żądają deklaracji w sprawie przywrócenia konstytucyjnych stosunków w Czechach. Hr. Stuergh oświadczył, iż rozpisanie nowych wyborów do Sejmu czeskiego jest bezcelowe, jak długo niema porozumienia między Czechami a Niemcami i niema gwarancji, że Sejm czeski będzie zdolny do pracy. Natomiast gotów jest w pełnej Izbie oświadczyć, iż wszystko uczyni, aby stosunki konstytucyjne w Czechach jak najrychlej zostały przywrócone. Czy agraryusze czescy takiem oświadczeniem się zadowolą, niewiadomo. Pertraktacje między stronnictwami trwają dalej, jednakże do walki z obstrukcyonistami większość parlamentarna nie ma ochoty. Dlatego też posiedzenie wczorajsze stosunkowo o wczesnej porze zamknięto, zanim nawet Izba przyszła do porządku dziennego.

Przez cały dzień przemawiali agraryusze czescy w różnych sprawach formalnych, w sprawach protokołu itp. i nie można było przystąpić do porządku dziennego. Gdy posiedzenie zamknięto, było jeszcze dwudziestu kilku mówców czeskich, zapisanych w sprawach formalnych.

Jaki będzie przebieg dzisiejszego posiedzenia, trudno na razie przewidzieć. Agraryusze czescy zapowiadają dalszą obstrukcję, rokowania trwają jednak dalej. W każdym razie zdaje się, że zapewne jeszcze jutro odbędzie się posiedzenie parlamentu, aby wyzyskać ostatnie godziny, do ewentualnego

parlamentarnego załatwienia prowizoryum budżetowego.

Wczoraj skomplikowała się sytuacja także wskutek postawy Niemców czeskich, którzy wyrazili niezadowolenie z przedłożenia ugodowego rządu i objawili zamiar głosowania przeciw prowizoryum budżetowemu. Rekryminacje posłów niemieckich z Czech odnoszą się głównie do obecności namiestnika Thuna przy rokowaniach, jakoteż do przepisów językowych, proponowanych przez rząd.

„N. F. Presse“ dziś występuje przeciw ministrom czeskim, Trnce i Zenkerowi, zasiadającym w gabinecie, twierdząc, że w razie obstrukcji czeskiej obaj powinni ustąpić.

Przedłożenie ugodowe.

Praga. Zastępcy niemieckich miast w Czechach północnych uchwalili protest przeciw przedłożeniom ugodowym rządu.

Wiedeń. Posłowie wszechniemieccy uchwalili rezolucję, wyrażającą zapatrywanie, że przedłożenia ugodowe rządu nie nadają się do przyjęcia.

Ubezpieczenie społeczne.

Wiedeń. Komisya ubezpieczenia społecznego odbyła wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem posła Buzka.

Szef sekcji Wolf zaproponował, aby poruszoną przez Czechów sprawę organizacji zakładu ubezpieczeniowego, oraz sprawę języka i urzędników, przekazać subkomitetowi.

Posłowie Gostinear, Eugeniusz Lewicki i Biały oświadczyli, że zgadzają się na ten wniosek, jeżeli także życzenia językowe innych narodowości będą przekazane temu subkomitetowi. Postanowiono wybrać taki subkomitet poczem zakończono dyskusję nad postanowieniami przejściowymi dla Galicji.

Głosowanie odbędzie się dzisiaj przed południem.

Z koła polskiego.

Wiedeń. Wczoraj wieczorem odbyło się posiedzenie Koła polskiego. Na wniosek komisji parlamentarnej uchwalono do namiestnika i marszałka wysłać telegram z podziękowaniem za doprowadzenie do skutku porozumienia w sprawie wyborczej, które Koło uważa za pierwszy krok zgodnego współdziałania obu narodów, kraj nasz zamieszkujących. Wiceprezes hr. Skarbek, prowadzący w zastępstwie chorego prezesa sprawy Koła, zdał sprawę z czynności prezydium w ostatnich czasach, poczynionych dla parlamentarnego przeprowadzenia planu finansowego, tak bardzo ważnego dla sanacji finansów krajowych. Przedstawił następnie starania o 6-miesięczne prowizoryum budżetowe i zawiadomił, że, dzięki staraniom prezydium projekt ustawy o ulgach w podatku domowo-klasowym i czynszowym, znajdzie się na porządku dziennym Izby zaraz po prowizoryum budżetowe.

W prawie działalności konsula niemieckiego we Lwowie z Ostmarkenvereinem postanowiło Koło wnieść interpelację, której zredagowanie poruczono komisji parlamentarnej.

Na wniosek posła Długosza uchwalono utworzyć komisję dla spraw rolniczych złożoną z 11 członków.

Poruszono niewłaściwość postępowania władz wobec ludności, chcącej emigrować, mylnie interpretujących ustawę z 21. stycznia 1897.

Omawiano sprawę odnowienia koncesji dla towarzystw okrętowych w państwie, poczem wezwano prezydium, aby w ministerstwie handlu poczyniono starania, celem zapobieżenia niekorzystnym dla emigracji galicyjskiej postanowieniom.

Na wniosek posła Grossa postanowiono domagać się od kierownika ministerstwa skarbu, wypełnienia przyrzeczenia co do przepisów przejściowych dla miast galicyjskich w podatku domowo-czynszowym z okresem 14-letnim, na wzór przepisów z r. 1906 dla Karlsbadu, Maryenbadu i innych miast.

Kierownik ministerstwa dla Galicji, Morawski, przedstawił sprawozdanie z akcji zapomogowej, i le na te cele namiestnictwo już wypłaciło i t. d.

Dalszy ciąg posiedzenia dzisiaj o godz. 3 pop.

o nadwyżka emigracyjna.

Wiedeń. W związku z akcją przeciw biurom emigracyjnym toczył się wczoraj proces przed sądem powiatowym przeciw generalnemu reprezentantowi „Canard Line“ radcy sądowemu Schroffowi i dwóm funkcjonaryuszom o przekroczenie §1. ust. emigracyjnej. Byli oni oskarżeni, że od podróżnych 1 i 2 klasy nie żądali przedłożenia dokumentów. Sąd uwołał ich, a w uzasadnieniu wyroku podniósł, że Towarzystwo w tym wypadku nie trafia żaden zarzut, bo ściśle nie chodziło tu o emigrację. Koncesja emigracyjna nie jest rozporządzeniem w duchu prawniczo-technicznym, ale uchodźcie powinna za kontrakt między Towarzystwem a rządem. Ustawa emigracyjna nie może być interpretowana, jako ustawa karna. Przekroczenia mogą być ewentualnie karane przez władze przemysłowe.

Obstrukcja w Radzie państwa.

Wiedeń. Wczorajsze posiedzenie posłów otworzył prezydent o godz. 11. przed połud. Kierownik ministerstwa skarbu przedłożył projekt ustawy w sprawie zabezpieczenia pupilarnego dla pożyczki krajowej galicyjskiej w sumie 13 milionów k. t. i. 11,057.000 marek.

Następnie pos. Stanek oświadczył w sprawie formalnej regulaminowej, że stronnictwo jego we wszystkich obradach z innymi partiami wyraźnie nie zaznaczyło, że uporządkowanie stosunków w Czechach jest najważniejszym punktem sytuacji politycznej, jednakże nikt nie ma odwagi powiedzieć to rządowi otwarcie. Dalej podkreślił, że Czesi bezwarunkowo domagają się rozpisanie nowych wyborów do Sejmu czeskiego i zwalczać będą ten rząd, jak i każdy następny, jeżeli nie będzie miał odwagi powiedzieć Niemcom, że oni nie mogą w państwie rządzić wyłącznie sami, jak długo inne narody w tem państwie istnieją.

Pos. Choc protestuje przeciw ukróceniu wolności słowa i pogwałceniu postanowień regulaminowych w komisji budżetowej.

Następnie przemawiał pos. Bradac.

Podwyższenie kontyngentu rekruta.

Budapeszt. Sejm węgierski rozpoczął wczoraj dyskusję nad przedłożeniem o podwyższeniu kontyngentu rekruta. W dyskusji zabrał głos minister obrony krajowej węgierskiej H a z a y, który wskazał na zbrojenia mocarstw ościennych, zniewalające również i nasze państwo do podwyższenia kontyngentu rekruta. Minister podniósł, że podwyższenie kontyngentu rekruta wzmocni także moralną siłę armii, albowiem żołnierz z większym entuzjazmem idzie do walki, jeżeli nie przyniata go przeświadczenie, że armia jego państwa jest słabszą od armii przeciwnika.

O rewelacye Krysiaka.

Berlin. (WAT) W komisji budżetowej Sejmu pruskiego polski członek komisji poruszył sprawę działalności Ostmarkenvereinu i jego ujawnionych obecnie stosunków z Rusinami. Stosunki te są obrazą dla Austrii, na co wskazuje protest złożony przez ambasadora austriackiego u rządu niemieckiego.

Minister Dallwitz w odpowiedzi zaznaczył przede wszystkim, że nieprawdą jest, jakoby ambasador austriacki czynił z tego powodu jakieś kroki u rządu niemieckiego. Zresztą nie ma zamiaru tą kwestyą się zajmować, albowiem nie należy ona do jego resortu, a przytem wynika tylko wskutek czynu tak szpetnego, jak kradzież dokumentów.

Dymisja rządu w Alzacji.

Berlin. „Nord. Alg. Ztg.“ donosi: Namiestnik Alzacji Wedel wznowił wniesione w grudniu podanie o dymisyę. Zgłosili również dymisyę sekretarz stanu baron Zorn, i trzej podsekretarze. Decyzja cesarza nastąpi w dniach najbliższych.

Konflikt cesarza z parlamentem.

Berlin. Między prezydium parlamentu a cesarzem Wilhelmem wybuchł konflikt. Prezydium odesłało z powrotem bilety, przysłane mu na przedstawienie uroczyste w Operze z okazji urodzin cesarza.

Przyczyną tego konfliktu ma być zupełne ignorowanie prezydium przez cesarza podczas gratulacji w zamku cesarskim z okazji jego urodzin. Cesarz Wilhelm nie podał wtedy żadnemu z członków prezydium ręki, ani z żadnym z nich nie rozmawiał mimo, że przybyli, aby wyrazić życzenia parlamentu. Natomiast bardzo długo rozmawiał cesarz z prezydium Sejmu pruskiego. Przyczyną tego zachowania się cesarza jest stanowisko parlamentu w sprawie saverneńskiej.

Donoszą też dziś, że ustąpienie namiestnika Wedla i wszystkich członków rządu alzackiego nastąpiło na wyraźny rozkaz cesarza, który nie był zadowolony z tego, że członkowie rządu bronili w Sejmie alzackim władz cywilnych przeciw władzy wojskowej. Dalej donoszą, że znany ze swego stanowiska w sprawie saverneńskiej prezydent policji berlińskiej Jagow, ma zaawansować i zostać nadprezydentem Poczdamu.

O zakłady Putiłowskie.

Paryż. (WAT.) Pomimo zaprzeczeń z Petersburga i Berlina, prasa tutejsza przedstawia sprzedaż zakładów Putiłowskich firmie Kruppa, jako fakt dokonany. „Temps“ wywodzi, że przemysł niemiecki już oddawna dążył do zdobycia zamówień rosyjskich. W tym też celu firma Kruppa utrzymuje w Petersburgu przedstawiciela z iście ministerjalną pensją. Cała ta afery jest bardzo szkodliwa także politycznie dla trójporzuczenia.

Paryż. Banki rosyjskie tłumaczą się w dziennikach ze sprawy pertraktacji co do fabryki Putiłowa z grupą niemiecką. Twierdzą, że udawały się do fabryk francuskich, ale te zwlekały z odpowiedzią. Rokowania z grupą niemiecką były prowadzone półrządowo. Ani rząd rosyjski, ani francuski nie był w tem zaangażowany.

Paryż. Dzisiejsze poranne dzienniki omawiają doniesienie o sprzedaży fabryk Putiłowskich. Półrocznik „Petit Parisienne“ pisze: Fabryce Putiłowskiej grozi niebezpieczeństwo przejścia w ręce rządu niemieckiego, a więc pewne sprawy, które muszą być trzymane w tajemnicy w interesie Francji, mogą dostać się do wiadomości kół wojskowych niemieckich.

„Echo de Paris“ donosi z Petersburga: Zdaje mi, że w kołach rosyjskich uznano całą powagę sprawy, usiłują więc obecnie nie dopuścić do urzeczywistnienia przewidzianej umowy. Z strony firmy Crenzot oświadczone sprawozdawcy pisma, że gdyby sprzedaż nastąpiła, to dotyczyłaby także patentów francuskich.

Petersburg. Wbrew doniesieniom „Tempsa“ o sprzedaży warsztatów Putiłowskich oświadcza petersburska Agencja telegraficzna, że całą sprawę przedstawiono w oświeceniu nienależycie. Warsztatów Putiłowskich przedsięwzięty przed dłuższym czasem kroki w sprawie podwyższenia kapitału przedsiębiorstwa, mianowicie na targu francuskim.

Podróże Venizelosa.

Grecy, którzy najmniej ponieśli w bałkańskiej wojnie straty, a największe zdobyli korzyści, postanowili ująć nadto w swoje ręce uregulowanie ostatecznych spraw bałkańskich.

Celem podróży premiera Venizelosa, który był już w Rzymie, Paryżu, i Berlinie, a następnie przybył do Wiednia, skąd udaje się do Petersburga, jest właśnie przekonanie mocarstw o konieczności takiego uregulowania stosunków na półwyspie Bałkańskim, w którym rola naczelną przypadłaby „comme de raison“ Grecji. Oczywiście najbardziej ich obchodząca obecnie sprawa wysp Egejskich musiała się przede wszystkim znaleźć na tapecie podczas konferencji, jakie odbywa Venizelos z kierującymi meżami stanu w europejskich stolicach. Z kół bliskich greckiego premiera zapewniają przytem, że Venizelos starał się przekonać tych meżów stanu, iż Grecja, powiększywszy raz rozstrzygnięcie sprawy wysp Egejskich mocarstwom, nie może w żaden sposób zgodzić się na bezpośrednie rokowania z Turcją, czego teraz domagają się stanowczo w Konstantynopolu.

Podróże polityczne Venizelosa do najważniejszych centrów politycznych Europy, mają jednak nie tylko sam cel polityczny. Grecja potrzebuje teraz gwałtownie pieniędzy i dla tego premier grecki poczynił w Paryżu kroki, aby zapewnić przyjęcie do skutku pożyczki. Wprawdzie „Agencja ateńska“ zaprzecza oficjalnie, jakoby Venizelos pertraktował o wielką pożyczkę w Paryżu, jednakże zaprzeczenie jej są dość słabe.

Reasumując dotychczasowe wiadomości o wędrówce Venizelosa po Europie dochodzimy do następujących wniosków o jej konkretnych wynikach:

W Rzymie udało mu się uzyskać pewną korekturę granic południowej Albanii i przedłużenie terminu wycofania stamtąd wojsk greckich. W Paryżu stworzył podstawy do sfinalizowania nowej pożyczki tureckiej, w Berlinie zaś omówił sprawę budowy wojennych statków w warsztatach niemieckich.

Co się tyczy pobytu Venizelosa w Wiedniu, to cel jego wyjaśnia poniżej podana depesza, a pobyt w Petersburgu może miała na celu jedynie sankcjonowanie całokształtu dotychczasowej polityki Grecji przez Rosję, która niestety nie przestała być dotąd mocarstwem, mającem ostatnie słowo w sprawach bałkańskich.

Venizelos w Wiedniu.

Wiedeń. Prezydent gabinetu greckiego Venizelos przybył tu dziś popoł.

Wiedeń. Premier grecki Venizelos przybył wczoraj po południu z Berlina. Dziś przyjęty będzie przez cesarza na posłuchaniu, a wieczór weźmie udział w obiedzie dworskim.

Wiedeń. Venizelos zabawi tu dwa do trzech dni. Dziś odbędzie konferencję z hr. Berchtoldem. Celem jego podróży jest sprostowanie granicy albańskiej. Grecja domaga się odstąpienia części Argyrokastru i Korcejry, w zamian za to daje Albanii odszkodowanie materialne 5 milionów franków.

Venizelos w tej sprawie konferował z ks. Wiedem w Berlinie. Sądzą tutaj, że jego usiłowania powiodą się.

Ponadto Venizelos ma uzyskać urzędowanie terminu ewakuacji południowej Albanii i zapewnienie, że mocarstwa nie dopuszczą do wojny z Turcją.

Wyjazd Wieda odroczony.

Berlin. Jak słychać wyjazd księcia Wieda do Włoch został na miesiąc lub dwa odroczony.

Tajny układ bałgarsko-turecki.

Londyn. (WAT.) „Daily Telegraph“ potwierdza

wiadomość, że pomiędzy Turcją a Bułgarią stanął tajny układ. Grecja jest bardzo zaniepokojona tureckimi przygotowaniami wojskowymi w prowincji Kastellorito, dokąd Turcja ściga wiele wojska.

Rokowania serbsko-tureckie.

Belgrad. (WAT.) Według ostatnich wiadomości z Konstantynopola, podjęte zostały na nowo rokowania serbsko-tureckie. Prowadzi je z serbskiej strony Pawłowicz, z tureckiej — Reszid-bej.

Pożyczki bałkańskie.

Londyn. (Biuro Reutera) Pierwsza połowa świeżej pożyczki greckiej będzie wydana prawdopodobnie późniejszym, czy pożyczka serbska będzie emitowana przed grecką, nie jest jeszcze pewnem.

Berlin. (WAT.) Rumuński następca tronu odjechał stąd do Konstantynopola.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości.

Zniżenie stopy procentowej.

Londyn. Bank angielski zniżył dyskont z 4 na 3 procent.

Paryż. Bank francuski zniżył stopę procentową z 4 na 3½.

Katastrofa kolejowa.

Praga. (WAT.) Na stacji Hohenbruck zderzył się pociąg osobowy z towarowym. 8 osób zostało zabitych, 35 rannych, wiele ciężko.

Zderzenie statków.

Paryż. (Wat) Około Rochefort zderzył się pancernik z łodzią podwodną „Montgolfier“. Łódź podwodna została przytem tak uszkodzona, że byłaby zatona wraz z całą załogą, gdyby nie udzielono jej niezwłocznie pomocy.

Dżuma.

Londyn. (Wat) Z miasta Colombo na wyspie Ceylon donoszą, że w ostatnich dniach zmarło tam wiele osób na dżumę.

Szpiegostwo.

Kopenhaga. (WAT.) W Hørnesand aresztowano artystę cyrkowego Dahlgrena pod zarzutem szpiegostwa na rzecz Rosji.

Deportacja przywódców strajkowych.

Johannesburg. (Biuro Reutera.) Władze poczyniły daleko idące zarządzenia w sprawie deportacji przywódców robotniczych. Przewiezienie na okręt odbyło się w zupełnej tajemnicy. Okręt pozostał kilka godzin w pobliżu wybrzeży, aby więźniom dać możność wysłania listów do otoczenia.

Powódź.

Paryż. Agencja Havasa donosi z Rio de Janeiro. Doniesienia telegraficzne ze stanu Bahii opiewają, że skutkiem powodzi szereg miast zalaza woda. Brak przeszło 2.000 osób. Szkoda wyrządzona jest bardzo znaczną.

O imigrację z Azji.

Waszyngton. Izba reprezentantów przekazała projekt ustawy w sprawie Azyatów z powrotem komitetowi imigracyjnemu. Ogólnie uważają to za znak, że przywódcy kongresu są skłonni iść zgodnie z rządem, który obecnie prowadzi rokowania z Japonią.

Rewolucja w Meksyku.

Nowy York. (Wat) Sytuacja w Meksyku zmieniła się o tyle, że powstańcy obecnie nie oszczędzają nawet obcych poddanych. Onegdaj w mieście Juarez napadli, porwali i uwięzili 25 Amerykanów i Europejczyków, w celu uzyskania od nich okupu.

Napad bandytów.

Londyn. (WAT.) Z Szanghaju donoszą, że na miejscowość Liujanghow napadła banda rozbójników złożona z 2000 osób, która splądrowała miasto i pozabijała mieszkańców. Misyjonarze europejscy zdążyli się ocalić.

Zderzenie pociągów.

Filadelfia. (WAT.) Pociąg ekspres, dążący do Chicago, zderzył się z manewrującą lokomotywą. 13 osób zabitych, wiele rannych.

Petersburg. W komisji Dumy oświadczył prezydent ministrów Kokowcew, że Dumie będzie w przeciągu krótkiego czasu przedłożone żądanie uchwalenia środków na cele obrony kraju. Minister dodał, że środki te będą zaczerpnięte z zapasów kasowych.

Wiedeń. Hr. Tisza przybył z Wiednia i został przyjęty u cesarza na posłuchaniu.

Budapeszt. Hr. Khuen Hedervary podał się ponownej operacji katarakty.

Nicea. Zmarł tu dzisiaj rano Paweł Derouleda.

Strajk studentów.

Wiedeń. W parlamencie zjawiała się wczoraj deputacja strajkujących słuchaczy akademii eksportowej. Przedstawiono ich także prezydentowi ministrów hr. Stuerghowi, który im oświadczył, że sprawa ta jest mu znana z czasów, gdy był jeszcze ministrem oświaty, że się nią zajmie i poda posłom wy-

nik swych studyów do wiadomości. Posłowie prosili deputację, aby słuchacze zachowywali się spokojnie aż do czasu otrzymania odpowiedzi od hr. Stuergha.

Kronika z ostatniej chwili.

Ze względów techniczno-drukarskich, dział kroniki bieżącej zamieszczamy na następnych stronach dziennika.

Kraków, 30 stycznia.

W miejskiej szkole gotowania i gospodarstwa domowego odbyło się w dnia 29 b. m. zakończenie pięciomiesięcznych kursów gotowania, połączone z popisem kulinarnym uczennic. W gronie gości zasiadli inspektor szkolny radca dworu Zaleski, radcy magistratu Zaczek i Groele, oraz ciało nauczycielskie z dyr. Pogonowską na czele. W czasie wieczery przemówił radca dworu Zaleski, składając kierownictwu szkoły podziękowanie za doskonałe jej prowadzenie.

Na kursach szkoły było ogółem po 20 uczennic, z których część pobierała naukę za opłatą, druga bezpłatnie. Szkołą kieruje p. Bolesława Biełkowska, nauki udzielała ukwalifikowana nauczycielka p. Zofia Szczudłowa.

Z dniem 3 lutego b. r. szkoła otwiera nowe 5-cio miesięczne kursy. Nowością będzie kurs gotowania dla pań, na którym do wykonywania cięższych robót będzie posługiwała stale służąca, podczas gdy uczennice poświęcą się wyłącznie nauce samego gotowania.

Blizszych informacji udziela kancelarya szkoły (Pędzichów l. 13.) w dniach 30 i 31 bm. od godz. 11 — 1 w południe.

Kongres Polskiego stronnictwa ludowego odbędzie się w dniu 1 lutego b. r. w Tarnowie w sali „Sokoła“. Na porządku dziennym: 1. Zagajenie przez prezesa kom. organiz. posła Bojkę, 2. Referat posła Witosa na temat: „Obecna sytuacja polityczna i ostateczne wypadki w P. S. L.“, 3. Dyskusja nad referatem i uchwalenie zgłoszonych rezolucyj 4. zmiana regulaminu, 5. wybory do Rady Naczelnej P. S. L. Początek obrad o godz. 10. rano.

Ostatnie telegramy.

Z Rady państwa.

Wiedeń. Posiedzenie Izby posłów rozpoczęło się o godzinie 11tej przed poł. Przed porządkiem dziennym zabrał głos poseł Udrzał.

Obstrukcja w dalszym ciągu.

Wiedeń. W Izbie posłów obstrukcja czeska trwa dzisiaj dalej. Poseł Udrzał na początku posiedzenia zabrał głos w sprawie formalnej i przemawia do tej pory. Rokowania prowadzone dotychczas nie doprowadziły do żadnego porozumienia.

Krażą pogłoski, jakoby hr. Stuergh miał dziś zabrać głos i w pełnej Izbie apelować do Czechów, zwracając ich uwagę na odpowiedzialność, jaką na siebie ściągają przez zamknięcie parlamentu. Wątpią jednakże, czy do tego rzeczywiście przyjdzie.

W ogóle osadzają dziś widoki parlamentarnego załatwienia prowizoryum jako bardzo małe niemal uważają wszelkie nadzieje za złudne. Wobec tego także uchwalenie reformy podatku domowo-klasowego, która zawiera różne ulgi dla ludności miejskiej i wiejskiej, jakoteż przyznanie bezpieczeństwa państwa nowej pożyczce galicyjskiej, nie będą mogły być załatwione.

Zapomogi dla miast.

Wiedeń. „Polnische Nachrichten“ donoszą: Parlamentarna komisja Koła polskiego zjawiała się dziś u hr. Stuergha w sprawie akcyi zapomogowej dla miast. Hr. Stuergh oświadczył, iż w myśl ślanych już przyrzeczeń, kierownik ministerstwa skarbu Engel wyasygnuje pół miliona dla Lwowa i Krakowa, a pół miliona koron dla innych miast galicyjskich jako subwencye. Co się zaś tyczy przeprowadzenia budowy państwowych, to wkrótce zbierze się międzyministerjalna konferencja, która uchwali odpowiednie zarządzenia.

Interpelacja Koła polskiego.

Wiedeń. Koło polskie wniosło dziś w Izbie interpelację w sprawie Ostmarkenvereinu.

Procedura wojskowa odroczona.

Grac. „Gratzer Tagespost“ donosi, że nowa procedura karna wojskowa, która miała już w roku bieżącym w lipcu wejść w życie, została ponownie odroczona co najmniej na dwa lata, a to rzekomo z tego powodu, że w Bośni i Hercegowinie jeszcze nie uchwalono w tamtejszej procedurze karnej wojskowej.

Cesarz o ugodzie polsko-ruskiej.

Wiedeń. Podług „N. W. Tagblatt“ cesarz wyraził się na onegdajszym posłuchaniu wobec hr. Stuergha żywe zadowolenie z powodów dojdących do skutku porozumienia polsko-ruskiego.

Młodzież polska i ruska w sprawie prof. Załozieckiego.

Ze Lwowa donoszą: W ostatnich dniach odbyły się dwa zebrania młodzieży, poświęcone sprawie Załozieckiego. Mianowicie obradowała młodzież techniczna i młodzież ruska. Młodzież techniczna polska powzięła jednomyślnie następującą rezolucję:

»Ogół lwowskiej młodzieży technicznej z przykrością stwierdza, że postępowanie doc. pryw. R. Załozieckiego, ujawnione i uwypuklone przez rewelacje red. Krysiaka, jakoteż jego początkowe publiczne, a z prawdą niezgodne wyparcie się autorstwa inkrimowanego mu listu, wykracza przeciw normom etyki i wytwarza sytuację, w której jednostka, stojąca pod takim zarzutem, nie może zajmować miejsca kierownika młodzieży polskiej. Przyjmując z uznaniem stanowisko obecnie zajęte w tej sprawie przez grono profesorów politechniki i żywiąc przekonanie, że uniemożliwi ono dalsze pozostawanie p. R. Załozieckiego w dotychczasowym charakterze wykładowego, młodzież, dotknięta w uczuciach i zasadach wyraża p. R. Załozieckiemu oburzenie z powodu jego postępowania«.

O przebiegu zgromadzenia młodzieży ruskiej »Dilo« donosi: »Referat o ostatnich wypadkach na politechnice i o zajęciach w społeczeństwie polskim, wywołanych przez rewelacje red. Krysiaka, wygłosił p. Konowalec. Referent omówił szerzej akcję wszechpolską zwróconą przeciw osobie profesora Załozieckiego tylko z tego powodu, że jest on ukraińcem i zaznaczył, że sprawa osobista przedstawia dla Rusinów charakter zasadniczy i dlatego młodzież ruska musi w tej sprawie wypowiedzieć się jasno i stanowczo. Po ożywionej dyskusji uchwalono jednomyślnie następującą rezolucję: »Ukraińska młodzież akademicka piętnuje niesłychane w świecie kulturalnym postępowanie społeczeństwa polskiego i młodzieży polskiej, która dąży do ograniczenia swobody działalności obywatelskiej profesora Ukrainca i zakłada swój stanowczy protest przeciwko usiłowaniu terrorystycznym czynników polskich«.

Z zaboru pruskiego.

(Wybory uzupełniające do parlamentu w trzech okręgach. — Niemcy katolicy i Polacy. — Prasa hakatystyczna — Wykład prof. dr. Piepera).

Wybory uzupełniające do parlamentu niemieckiego z okręgu szamotulsko-obornicko-międzychodzko-skwierzyńskim, z którego posłował dotąd hr. Maciej Mielżyński, odbędą się, jak wiadomo, 17 marca. Kwestya kandydata polskiego, która początkowo przedstawiała pewne trudności, została pomyślnie i ku ogólnemu zadowoleniu całego społeczeństwa polskiego załatwiona. Ks. biskup Likowski zabronił, jak wiadomo, księżom katolickim przyjmowania kandydatur w tym okręgu. Dostojnik kościelny później jednak, po wyjaśnieniu sytuacji, cofnął swe rozporządzenie, a komitety wyborcze dotyczących powiatów uchwałyły postawić kandydaturę ks. prałata Kłosa z Poznania, kapłana-patryoty i zasłużonego działacza społecznego na ziemi wielkopolskiej, Ks. Kłos zdecydował się przyjąć kandydaturę.

Była też u niego deputacya obywateli z Szamotuł, a między nimi także przedstawiciel tych polskich sfer robotniczych, które do niedawna należały do socjalistycznego centralnego Związku zawodowego i które przy poprzednich wyborach głosowały na kandydata socjalistycznego. Reprezentant tych kół dał zapewnienie, że przy nadchodzących wyborach pójdą one za głosem sumienia narodowego i poprą zaraz w pierwszym pochodzie kandydaturę polsko-narodową i nawet od agitacji za nią się nie uchylą.

Oświadczenie to wita prasa wielkopolska z wielkim zadowoleniem, przypominając jednocześnie, że podczas wyborów w r. 1912 w okręgu całym, na 15.857 polskich i 13.164 niemieckich, padło 1.084 głosów socjalistycznych. Ponieważ część robotników, która skłaniała się dotąd ku socjalizmowi, zdecydowana jest głosować teraz na kandydata polskiego, zwycięstwo polskie w tym zagrożonym i na kresach położonym okręgu wydaje się tem pewnością, oczywiście pod warunkiem, że wdrożona będzie silna agitacya wyborcza, od której nikomu z Polaków usuwać się nie wolno.

Świeżo odbyte wybory do parlamentu w okręgu susko-lubawskim w Prusiech Zachodnich zakończyły się, jak wiadomo, zwycięstwem Niemca. Wprawdzie w okręgu tym już od długiego szeregu lat przechodził zawsze Niemiec, ale tym razem zwycięstwo odniesione zostało taką większością, jaką Niemcy nigdy dotąd poszczycić się nie mogli. Przypatrzmy się wynikom wyborczym z ostatnich lat. W 1903 r. większość niemiecka wynosiła zaledwie 150 głosów, w 1907 r. już 2400, w 1912 r. 2500, przy ostatnich zaś wyborach osiągnęła 3000 głosów.

Znaczy to, że polskość w tym zachodnio-pruskim okręgu stale się cofa i ustępuje pod naporem naciskającej niemieczyny. Fakt ten, tak przykry i smutny dla sprawy polskiej, daje prasie niemieckiej powód do całkiem zrozumiałego zresztą zadowolenia i radości.

Podnieść przy tej sposobności należy, że Niemcy-katolicy zarówno w r. 1912, jak i przy ostatnich wyborach, głosowali w zwartych szeregach na wspólnego kandydata niemieckiego. Prasa hakatystyczna wita fakt ten z wielkim uznaniem, podnosząc pomiędzy innemi, że niemieccy katolicy kresów wschodnich odczuli na własnej skórze »zuchwałstwo« Polaków, którzy podczas wyborów do rady kościelnej w pewnej miejscowości Prus Zachodnich nie wáhali się zawołać do swoich niemieckich współwyznawców: »Idźcie precz, wy psy niemieckie!« Niemieccy katolicy dobrze to sobie zapamiętali i dla tego przy wyborach parlamentarnych odpiłali Polakom pięknem za nadobne«.

Że niemieccy katolicy w dzielnicach polskich są przejęci duchem hakatystycznym, znanym to jest powszechnie faktem, który nie potrzebuje obszerniejszego komentarza. Zaś owa anegdota »o psach niemieckich«, jak stwierdza prasa polska, ma wszelkie cechy bezcelnego wymysłu.

Prawdopodobnie już w najbliższym czasie czekają Prusy Zachodnie nowe znów wybory do parlamentu i to w głównym okręgu świeckim, gdzie w roku zeszłym bardzo nieznaczna większością, jedynie z powodu niesłychanych gwałtów i nadużyć, zwyciężył landrat Halem. Mandat tego ambitnego karyerowicza pruskiego został, jak wiadomo, przez parlamentarną komisję rugów wyborczych unieważniony, a ulegać nie może wątpliwości, że pełna Izba potwierdzi uchwały komisji. Stąd w okręgu świeckim czynione są już dziś, zarówno ze strony Polaków jak Niemców, energiczne przygotowania do mającej się niebawem rozegrać nowej kampanii wyborczej. Prasa hakatystyczna zamieszcza już teraz obszernie artykuły, w których apeluje do Niemców-katolików w Świeckiem, aby poszli za przykładem swych współwyznawców w okręgu susko-lubawskim i również razem ze wszystkimi stronnictwami niemieckimi głosowali na wspólnego kandydata niemieckiego. Prasa ta nie tai zresztą wcale faktu, że sytuacja w Świeckiem przedstawia się dla Niemców daleko gorzej, aniżeli w susko-lubawskim.

Niemcy stale zajmują się polityką kolonizacyjną rządu pruskiego. O ile prasa hakatystyczna i szowinistyczna bezustannie sfery rządowe nawołuje do stosowania ustawy o wywłaszczeniu, o tyle rozsądniejsze i umiarkowańsze, zresztą nieliczne, żywioły niemieckie, podkreślają zupełne fiasko tego eksterminacyjnego kierunku politycznego. Na uwagę co do tego zasługuje wykład tajnego radcy Piepera, wygłoszony przed kilku dniami w Gdańsku. Mówca w obszernym referacie doszedł do wniosku, że polityka kolonizacyjna zawiodła w zupełności. »Polacy — oświadczył pomiędzy innemi prof. Pieper — bronie się muszą. Musiałby to być naród wprost nikczemny, gdyby przeciwko takiej polityce nie występował«. Blisko dwugodzinny swój wykład zakończył Pieper oświadczeniem: »Milionowy naród polski, całem sercem przywiązany do swej ojczyzny, nie tak łatwo da się zgładzić ze świata. Choćby nawet miało się nam to powieść, kosztowałoby nas nieobliczalne sumy!«

Dodawać obszerniej nie potrzeba, że prof. Pieper jest wśród Niemców jednym z białych kruków, a głos jego pozostanie głosem wołającego na puszczy w szowinistycznej opinii hakatystycznej. Takich Niemców, jak Dr. Pieper, jest mało, a wobec potężnych prądów hakatystycznych, będzie ich coraz mniej.

Bezrobocie drukarzy.

»Bezrobocie drukarskie trwa ciągle«. Pod tym tytułem zamieściło jedno z pism lwowskich artykuł, z którego pewne ustępy zasługują niewątpliwie na uwagę. Czytamy tam:

»Wedle wszelkich przypuszczeń bieżący tydzień jest ostatnim tygodniem strajku. Przewidywanie to zdaje się potwierdzać okoliczność, że we środę w ministerstwie handlu rozpoczęły się oficjalne rokowania pomiędzy obiema stronami; nieoficjalne są prowadzone w Wiedniu od piątku.

Składacze są obecnie skłonniejsi do porozumienia, gdyż ich fundusz strajkowy jest już niemal całkowicie wyczerpany. Zasiłek czas bezrobocia wynosi 32 kor. na osobę, t. j. najniższą gażę, jaką zecer może pobierać. Liczba strajkujących jest tak znaczna, że tygodniowo na zasiłki organizacya musiała wydawać blisko pół miliona koron. Nie przypuszczając, że bezrobocie przeciągnie się tak długo, organizacya finansowo nie przygotowała się dostatecznie i dla tego stanęła dzisiaj wobec kas wyczerpanych. Fakt ten jest dla niej tem boleśniejszy, że

organizacya czeka jeszcze zatarg w Wiedniu samym. Wiadomo, że niektóre dzienniki wiedeńskie wychodzą o normalnej objętości. Dzieje się to dla tego, że okres cennikowy upływa tam dopiero 1 lipca b. r. I tam niewątpliwie przyjdzie do konfliktu, a trzeba być na to także przygotowanym finansowo. Wobec tych faktów organizacya zecerów jest zmuszona do cofnięcia się z nieprzejednanego stanowiska«.

Przechodząc do omówienia głównego spornego punktu, do sprawy pośrednictwa pracy, informator lwowski przypomina, że »podobny zatarg zdarzył się przed kilku laty pomiędzy kelnerami a przedsiębiorcami, którym również organizacya kelnerów starała się narzucić przyjmowanie pracowników według tury, a nie dopuścić do prawa wyboru pomiędzy pracownikami najtańszymi. Stanowisko to jednak nie dało się utrzymać i w strajku pracujący przegrali«.

W uzupełnieniu powyższej wiadomości, otrzymujemy wyjaśnienie ze strony Związku właścicieli drukarni zachodniej Galicyi, że istotnie rozpoczęły się w Wiedniu narady pod przewodnictwem pełnomocników ministerstwa handlu, że jednak dotychczasowe wyniki trzymane są w najściślejszej tajemnicy, wobec czego wszelkie pogłoski, zarówno optymistyczne, jak pesymistyczne, przyjmować należy z jak największą ostrożnością.

Jedno tylko można stwierdzić, a mianowicie że w obozie pryncypałów panuje obecnie (po usunięciu się z pola walki niepewnych żywiołów, które od początku zajmowały nieszczerą i chwiejną stanowisko), najzupełniejsza zgoda i harmonia. Po drugiej stronie zarysowuje się coraz wyraźniejsze zmęczenie u tych, którzy potrafią krytycznie patrzeć się na sprawę, a jednak nie są w stanie przełamać terroru partyjnego, działającego w tym wypadku z najwyraźniejszą szkodą pracownikom zawodowym.

W sprawie obrad cennikowych drukarskich w Wiedniu. Podczas obrad odbywających się obecnie w ministerstwie handlu w Wiedniu, a mających doprowadzić do zgody co do cennika normalnego w przemyśle drukarskim, pryncypałowie przedłożyli szereg skarg i zażaleń na napaści, dokonane na osobach pracujących w czasie strajku. Napaści takie zdarzyły się bowiem w różnych miastach w ostatnich czasach. Przedstawiciele organizacyi towarzysów oświadczyli, że z wypadkami tego rodzaju nie mają nic zgola wspólnego, że je potępiają, a jednocześnie porozumieli się telegraficznie z przewodniczącymi organizacyi miejscowych, aby ci ostatni wezwali towarzyszy do unikania wszelkiego bezprawnego działania i do powstrzymywania się od jakichkolwiek gwałtów, nawet w wypadkach prowokacji. Niezastosowanie się do tego rozporządzenia organizacyjnego mogłoby bowiem uniemożliwić porozumienie w naradach wiedeńskich.

KRONIKA.

Kraków, 30 stycznia.

Odczyt o Wicie Stwoszu wygłosił we środę w sali Collegium novum dr. Michał Żmigrodzki, zasłużony autor »Historii sztuki«. Znamienne wywody prelegenta zasługują tembardziej na uwagę, że w ogromnej większości swych twierdzeń stanął po stronie nowszych zdobyczy naukowych, odnośnie do twórczości i pochodzenia wielkiego twórcy. Dr. Żmigrodzki dowodzi na podstawie oczywistych faktów, że Stwosz był Polakiem i krakowianinem, twierdząc dalej z całem przekonaniem, że w r. 1474 bawił w ojczyźnie i tu rzeźbił pomnik Gruszczyńskiego, nie wytrzymuje bowiem krytyki hipoteza, jakoby tak ogromną płytę marmuru wożono z Norimbergi. Prelegent nie przywiązuje żadnej wagi do słów sfalszowanego dokumentu: »Almanus de Norimberga« i przekonuje zdjęciami fotograficznymi, że rzeźba w Polsce stała wówczas wyżej niż w Niemczech. Wielkie wrażenie sprawiło zestawienie krucyfiksów Donatella z krucyfiksami Stwosza, które wykazało artystyczną wyższość dzieła Stwosza, nadto stwierdzenie, że nauczycielem Stwosza był ten krakowski rzeźbiarz, który wykonał monument Jagielly.

Dr. Żmigrodzki podejmuje hipotezę, że Stwosz bawił we Włoszech, stwierdza, że w Innsbrucku są spiżowe dzieła Stwosza, że on jest autorem Domu św. Sakramentu, Krafia i grobu św. Sebalda.

W zakończeniu podkreślił prelegent z całem przekonaniem założenie, wyrażone w pierwszej części odczytu, że Stwosz był Polakiem a twórczość jego naszym dorobkiem.

Wysoce pouczający wykład spotkał publiczną i żywym oklaskami.

Wieczór styczniowy, urządzony w sali cyfelniczej akademickiej przez »Euleteryę«, zebrał nadzwyczajną publiczność. Program ujęty w ramy produkcji chóru »Gwiazdy«, zaangazowany odczytał Dra Retmańskiego, przyniósł obok deklamacji, po pisy muzyczne, których ozdoba był spiew p. Hana

Knapeczanki, uczennicy szkoły śpiewu prof. St. Bur-
sa, wykonane głosem dzwiecznym o miłym brzmie-
niu a uformowanym doskonale. Pieśni polskie wy-
konane artystycznie, zyskały śpiewacze rzesiste
oklaski.

Czarna kawa dziennikarska w hotelu Pollera
odbędzie się w niedzielę d. 1 lutego i przyniesie po-
raz pierwszy niezwykle interesującą nowość: cykl
pieśni starofrancuskich, oraz piosenek z kabaretów
artystycznych w Paryżu. Wykonawcą będzie znany
w kręgach amatorów muzyki p. Leon Schiller de
Schildenfeld, którego szlachetny głos barytonowy
i pełna wdzięku interpretacja wydobywa z subtel-
nych pieśni francuskich cały urok słowa i dźwięku.
W obfitym programie znajdują się zszeregowane gru-
pami pieśni starofrancuskie, t. z. complaintes,
koledy, melodye ludowe, wreszcie małe arcydzieła
Delmetta, Legaye'a, Xanrofa i wielu innych. Występ
p. Schillera odnowi wspomnienia z koncertów Yvety
Guilbert, żywe wśród Krakowian, którzy po raz
pierwszy zapoznali się wówczas ze światem pieśni
francuskiej, tak odrębnym w swej starej kulturze
tekstu i muzyki. Produkcje poprzedzone będą kon-
ferencją o kabarecie artystycznym francuskim, któ-
ra wprowadzi słuchaczy w istotę tego oryginalnego
przejawu poezji i sztuki muzycznej Francji. Akom-
paniament objęła łaskawie p. Stanisława Bolesława
Raczynska, prof. Instytutu muzycznego.

V. Wystawa rzeźby. W niedzielę dnia 25 sty-
cznia otwarto w pałacu Sztuk Pięknych w Krako-
wie piątą wystawę Towarzystwa artystów polskich
»Rzeźba« w ozdobię roślinnej. »Rzeźba« poświęciła
cztery sale dziełom Teodora Rygiera, chcąc zbioro-
wą wystawą oddać hołd pamięci świetnego twórcy
»Kopernika«, który jest gościem, aby go wystawio-
no jako monument publiczny.

W sali głównej zostały zgromadzone dzieła no-
woczesnej rzeźby polskiej, wśród których wybijają
się na pierwszy plan: Bohdanowiczówna »Studium«,
A. Dauna »Portret«, Ksawerego Dunikowskiego pla-
stycznizacja pomnikowa prof. Pareńskiego i portrety,
Stanisława Gettera »Ewa« w bronzie, przez autora
cyzelowanym, X. Grabowskiego St. portrety, Gozde-
ckiego Gustawa impresje i studia, Henryka Hoch-
manna portrety, Włodzimierza Koniecznego szkic
do pomnika Zygmunta Krasińskiego (»Trzy psal-
my«) Henryka Kunzeka medale, Bronisława Pelczar-
skiego studium, Stanisł. Popławskiego medal i por-
tret, Ludwika Puget'a lwy, owce i portrety, Jana
Raszkę portret, Jana Szczepkowskiego sarkofagi,
A. Potockiego na Wawel i »Nuditas« i Jana Wy-
sockiego 38 plaket brouzowych.

Z zadania dekoracji roślinnej wywiązał się do-
skonale Zakład Józefitów.

Wystawa obrazów w Wiedniu. Donoszą nam
z Wiednia, że zamknięto już wystawę austriackie-
go związku artystów, na której było także kilka
obrazów polskiego malarza Wilhelma Wachtla, jak
»Judyta«, »Księżniczka«, »Azra«, »Przechadzka«.
Obrazy znalazły uznanie w kręgach artystycznych;
wyraz uznania dało też pismo »Oesterr. Illustrierte
Rundschau«. W najbliższym czasie artysta urządzi
zbiorową wystawę swych prac w Krakowie i Lwo-
wie.

Domy robotnicze w Dębniakach. Gmina m.
Krakowa przeprowadziła rokowania z rządem co
do odstąpienia znacznego obszaru gruntów miej-
skich w Dębniakach z realności hr. Lasockich pod
budowę domów dla robotników i robotnic krakow-
skiej fabryki cygar. O ile słyhać, na wskazanych
gruntach rząd zamierza wznieść domy kosztem mi-
lionu koron. Grunta wymienione byłyby przez gmi-
nę oddane w stanie już zupełnie gotowym pod bu-
dowę, zatem skanalizowane i wybrukowane.

Prace miejskiego biura geometrycznego.
Na uwagę zasługuje nowo zorganizowane, powoła-
ne do życia w r. 1910 miejskie biuro geometryczne
w krakowskim budownictwie miejskiem oddział B.
Zadaniem jego jest strzeżenie majątku miejskiego
w dziedzinie posiadłości gruntowej, dochodzą-
cej obecnie do 800 morgów.

Utrzymuje ono stałą ewidencję tych gruntów,
mapy katastralne, operaty i prostuje je odpowie-
dnie do stanu faktycznego; przygotowuje plany do
kontraktów kupna i sprzedaży gruntów czy to pod
regulację ulic, czy przy sprzedaży gruntów stro-
mom prywatnym, wytycza linię regulacyjną ulicy
dla budującego i przeprowadza wszystkie pomiary,
związane z miejską gospodarką gruntową.

Biuro to pracuje drugi rok nad sprawą bardzo
zaniedbaną w gminach przyłączonych, a to nad
odgraniczeniem przy pomocy słupów betonowych,
gruntów miejskich, tak prywatnych, jakoteż dobra
publicznego (ulice, place) od własności prywatnej.
Mapy betonowe mają litery »M. K.« (miasto Kra-
ków). Gdy prace te będą ukończone, biuro musi
się zająć sporządzeniem jak najdokładniejszych pla-
nów sytuacyjnych każdej ulicy miejskiej z jej ca-
łkowitym uzbrojeniem, t. j. kanałem, rurą wodociagową,
gazową i wadłami przewodami podziemnymi. Ma-
teryały te są po części zgromadzone po zakładach

gminnych, trzeba je tylko zebrać, ująć w całość,
a co najważniejsza, prowadzić dalej stałą ich ewi-
dencję.

Druga ważną czynnością, czekającą biuro, jest
ustanowienie punktów poligonalnych, założonych
na obszarze całego wielkiego Krakowa przez biuro
tryangulacyjne wiedeńskie, przy zdjęciu katastral-
nym miasta, podjętem przez rząd wspólnie z gmi-
ną m. Krakowa, celem zmiany dzisiejszego kata-
stru na nowy w skali 1 : 1000 i celem zaprowa-
dzenia nowych, sprostowanych ksiąg gruntowych
hipotecznych. Punkty te muszą być ustalone i utrzy-
mana być musi ścisła ich ewidencja, ażeby przy
robotach ulicznych nie uległy zniszczeniu, są bo-
wiem podstawą dla przeprowadzenia wszelkich
przyszłych zmian gruntowych przy dalszem rozbud-
owaniu miasta.

Wieczór kolend. W sobotę dnia 31 bm. odbę-
dzie się w sali prób Tow. muz. (Plac Szczepański
l. 1 II p.) Wieczór kolend, którego wykonawcami
będą uczniowie konserwatorium (klas: prof. Deca,
Ludwiga Wieruchowskiego i Lalewicza). Program
obejmuje utwory wokalne solowe (Świerzyńskiego,
Noskowskiego, Moniuszki, Gounoda), choralne (Świe-
rzyńskiego: »Podnieś rękę Boże dziecię« na sola
i chór). Ponadto odegra p. Biskupska »Boże Naro-
dzenie« Brzezińskiego (na fortep.), zaś p. Olbrycht
wykona na fisharmonii »Pastorałki« Żeleńskiego.
Początek o godz. 7 wieczorem. Bilety wstępu po 1
kor. do nabycia w księgarni Krzyżanowskiego, zaś
w dniu 31 bm. przy kasie Starego teatru.

Krakowskie koło Tow. historycznego odbę-
dzie w sobotę 31 bm. w sali seminarium archeo-
logicznego (Bibl. Jag. ul. św. Anny 12) doroczne
ogólne zebranie członków. Na porządku dziennym
odeczyt prof. dra Fr. Bujaka pt.: »Feudalizm a ka-
pitalizm«, sprawozdania, wybory zarządu i komitetu
redakcyjnego. Początek o godz. 5 pop.

Oddział krakowski Uniw. Ludowego im.
A. Mickiewicza odbędzie w niedzielę 15 lutego
walne zgromadzenie w lokalu przy ul. Dunajew-
skiego 7 o godz. 2 pop.

Wycieczki narciarskie w Tatry i Beskid urzą-
dza w najbliższych dniach świątecznych sekcja
narciarska akad. Związku sportowego. Bliższych in-
formacyj zasięgnąć można w lokalu Związku w Uni-
wersytecie, sala 2, w godz. od 7 do 8 wieczorem.

Pokąsany przez lisa. Na pogotowie ratunkowe
zgłosił się wczoraj po południu murarz z Krowo-
drzy Stanisław Filut, z poranioną prawą ręką. Fi-
lut opowiadał, iż w lesie na Bielanych zobaczył lisa,
który ukrył się w jamie. P. Filut chciał go stamtąd
wydobyć, a lis broniąc się ukąsił go dotkliwie w rękę.

Niebieski ptak. Policja krakowska aresztowała
24-letniego pomocnika handlowego, Jana Kaweckie-
go z Wieliczki, który przedstawiał się jako agent
tow. »Mädchenhort«, pobierał od licznych osób za-
liczki ubezpieczeniowe, lecz polic tym osobom nie
przysyłał, gdyż pobrane zaliczki, do czego zresztą
nie był upoważniony, chował do własnej kieszeni.

Aresztowanie złodziei węglowych. Właści-
ciele składów węgla w Krakowie stwierdzili, iż
otrzymują wagony węgla z brakami, dochodzącymi
nawet do 20 procent ładunku. Wobec tego, tak
w Krakowie, jak i w Piaszowie wzmocniono nad-
zór nad wagonami z węglem. Wczorajszej nocy a-
resztowała policja podgórska na stacji w Piaszo-
wie, dwóch mężczyzn, należących do szajki złodziei
węglowych. Są to robotnicy Jan Kaleta z Woli Du-
chackiej i Alfred Berdzakiewicz z Podgórza. Obu
aresztowanych odstawiono do więzienia sądowego
w Podgórzu.

Z karnawału.

Tańce na reducie prasy będą nie tylko głó-
wnym momentem na sali, lecz i na estradzie. Wspom-
nieliśmy już o przygotowaniach, jakie czynią się
do wykonania »tanga« pod kierunkiem p. Pol-Dol-
lińskiego. »Tango« będzie odtąnczone w większej
ilości par, tak, że po raz pierwszy publiczność kra-
kowska będzie mogła urzecz egzotyczny taniec w ta-
kiej postaci, jak na Zachodzie, gdzie opanował nie
tylko podya kabaretów, lecz sale balowe, a jako
clou zabawy towarzyskiej wszedł na t. zw. »her-
balki tangowe« poobiednie. Z jednej z Czarnych
kaw dziennikarskich w hotelu Pollera znają widzo-
wie podziały »tanga«, powstała bowiem jak gdyby
specyalna »tangologia«; istnieje tango kabaretowe,
»autentyczne« i salonowe. Na Reducie zaproduk-
wany będzie oczywiście ten ostatni rodzaj, najbar-
dziej estetyczny i równocześnie najbardziej może
skomplikowany w pozach i gestach, które decydu-
ją swą plastyką o sztuce wykonawców.

Prócz tego amatorzy tańców nowoczesnych będą
mieli sposobność urzecz d'ansę de l'ours, wyko-
nany przez artystów w kostymach.

Równocześnie nie zaniedbuje komitet, prócz czę-
ści widowiskowej, pracy nad przygotowaniem i zor-
ganizowaniem zabawy na sali. Wiadomo już, że

postanowiono przełożyć punkt kulminacyjny tańców
z kotyliona na kadryla, aby wszyscy obecni na re-
ducie mogli uczestniczyć w wielkim pochodzie ma-
sek, nim spóźniona pora przerzedzi szeregi. Pochód
odbędzie się w szóstej figurze i będzie urozmaico-
ny artystycznie różnemi niespodziankami.

Liczne zgłoszenia nadchodzą o bilety na galeryę.
Zwrócić należy uwagę, że droga zgłoszeń nie jest
w tym roku zbyt pewną dla tych, którzy chcą za-
bezpieczyć się bezwarunkowo co do biletów. Nowy
system, zastosowany do cen miejsc na galeryi, po-
woduje silniejszy napływ amatorów, kupujących bi-
lety bezpośrednio, bez zamawiania, kto zatem pra-
gnie na pewne mieć bilet, uczyni lepiej, zaopatrując
się weń odrazu przez zakupienie w biurze Komitetu,
Jagiellońska 10.

**Bal na cele krak. Towarzystwa walki z gru-
źlicą** odbędzie się w dniu 4 lutego w salach Sta-
rego Teatru. Posiedzenia Komitetu panów odbędzie
się dnia 31 bm. o godz. 4 pop. w Grandhotelu pod
przewodnictwem Janowej hr. Szembekowej. Bilety
wydawane będą za zwrotem zaproszeń w Starym
teatrze w dniach 2 i 3 lutego od godz. 3 do 7 wie-
czór, zaś w dzień balu od godz. 9 do 1 w poku-
dnie i od godz. 3 do 9 wieczór.

Krakowskie Tow. Techniczne urządza w d.
31 b. m. zabawę z tańcami dla członków Towa-
rzystwa i ich rodzin oraz gości.

Eleuterya urządza w sobotę 31 b. m. zabawę
taniczną w lokalu własnym (szara kamienica, ofi-
cyna II p.). Czysty dochód przeznaczony na cele
walki z alkoholizmem.

Kronika lwowska.

Ustąpienie konsula Wierchowcewa. »Wiek
Nowy« donosi, że urzędujący obecnie we Lwowie
konsul rosyjski Wierchowcew, ustępuje, a kierowni-
ctwo konsulatu obejmuje p. Nykołajew.

O szpiegostwo. Ze Lwowa donoszą: W ponie-
dzialek sąd krajowy karny we Lwowie skazał nie-
jakiego Teodora Hryniewicza, malarza cerkiewnego,
za szpiegostwo na rzecz Rosji na karę ciężkiego
więzienia przez półtora roku. Oskarżony brał przed
dwoma laty udział w amatorskiej trupie Galuski,
podróżującej po Rosji, aby »poznać styl bizantyń-
ski« malowideł cerkiewnych. W Petersburgu poznał
się ze znanym szpiegiem Monczalowskim, który go
zaangażował do służby szpiegowskiej.

Skandaliczny wypadek. Ze Lwowa donoszą:
Śledztwo sądowe w sprawie słuchacza medycyny
Wasyla Kowala, który skradł w jednej z kawiarni
futro wartości 1000 kor., wykryło, że popełnił on
8 zupełnie podobnych kradzieży. Prócz tego skradł
Kowal na szkodę jednego ze swych kolegów książ-
ki wartości 120 kor. i aparat fotograficzny warto-
ści 150 kor.

Przytrzymanie zbiegłego bandyty. Donoszą
ze Lwowa: Zbiegłego ze szpitala złodzieja Gargula,
który postrzelili w ul. Nabelaka policyjanta Turkie-
wicza i został przez niego zraniony szabłą, poszu-
kiwano w kierunku górnego Łyczakowa. I w tych
też okolicach znaleziono go. Mianowicie pewien
robotnik, przechodzący koło cmentarza łyczakow-
skiego, zauważył wysuwającą się z za cmentarnego
muru postać, owiniętą w koldrę i z zabandażowaną
głową. Poinformował o tem agenta policji Józko-
wa, który rozpoczął poszukiwania i zaszedł w nich
do restauracji Piotrowskiego przy ul. Kochanow-
skiego 91, gdzie właśnie przytrzymał bandytę, któ-
ry, chcąc się skryć w komórcie obok restauracji,
narobił hałasu, potrąciwszy znajdujące się tam na-
czytnie. Stwierdzono, że ukrywał się on w jednym
z grobowców na cmentarzu łyczakowskim, skąd
ostatecznie zbiegł i zgłodniały, ośmielił się wyjść
na miasto w poszukiwaniu za możliwym schronie-
niem. Dalej skonstatowano, że nie nazywa się on
Gargul, ale Niemirowski i jest indywiduum lwow-
skiem. Tym razem odstawiono go już wprost do
szpitala więziennego przy ul. Kazimierzowskiej.

Zmarli. Ks. dr. Piotr Krypiakiewicz, katecheta
profesor w IV. gimn. we Lwowie, umarł w 56 r. z.

Z KRAJU.

Przeciw bezprawiom niemieckim. Z Białej
donoszą nam: W poniedziałek 2 lutego o godz. 12
w południe odbędzie się w Białej w sali »Sokoła«
wiece publiczne celem zaprezentowania przeciw
stanowisku, zajętemu przez magistrat miasta Białej
w sprawie wyborów do Rady miejskiej. W wiecu
wezmą udział postowie z powiatu białskiego.

Ucieczka nauczyciela. Z Maniowa w powiecie
nowotarskim zbiegł tamtejszy nauczyciel Stanisław
Wrzeszczyński, dopuściwszy się sprzeniewierzenia
kilku tysięcy koron na szkodę miejscowego Kółka
rolniczego, kasy Reiffeisena, oraz na szkodę paru
miejscowych górali. Wrzeszczyński przebrał w prze-
niewierzoną sumę w kasy. Sąd nowotarski rozstał
za nim listy gończe.

Przebudzenie.

(Prawa przedruku i przekładu zastrzeżone).

— Nie dam, — i do Pomeranca, który czekał cierpliwie z uśmiechem tryumfu: — interesu z nami nie zrobisz, ani jednego sklepu nie sprzedamy i bądź zdrow, idź sobie!

Pomeranc przybladł, rzucił wściekłe spojrzenie, ale zaraz się uspokoił i rzekł:

— Pan odrzuca dobry interes. Te trzy kramy nic nie są warte, ja dla spokoju chciałem kupić... i pan pożałuje, a może się pan namyśli?

— Nie, i zapowiadam ci, ażebyś ani ty, ani inni żydzi nie przychodzili z takimi propozycjami. Nie sprzedam i koniec.

— Nu, dobrze, my zobaczymy koniec, ale ja nie wiem, czy pan będzie kontent?

— To moja rzecz.

Mierski po wyjściu Pomeranca chodził chmurny tam i z powrotem po sklepie, rzucając złe spojrzenia na Lińskiego siedzącego nad książkami.

— Jasiu, czy już cię ominęło?

— Nie ominie ani ciebie, ani mnie bankructwo, bądź spokojny! — mruknął w przechodzie.

— Dobrze, ja zaczekam póki się nie uspokoisz... wtedy pogadamy.

— Masz jakiś plan?

— Mam, czy możesz posłuchać?

— Co takiego? — stanął przed Lińskim.

— Trzeba nam w tych dniach, tysiąc pięćset rubli. Na pokrycie tego długu mamy w towarze, firmie i urzędzeniu sklepem

cztery tysiące dwieście rubli, czyli zupełne, podwójne pokrycie. Wiem, że Towarzystwo wzajemnego kredytu dałoby nam więcej aniżeli potrzebujemy, tylko trzeba wzmocnić nasz weksel dobrym podpisem. Ja prawie nie mam znajomych, a ty Jasiu?

— Tych co miałem, już prosiłem i dali swe żyro... Mam wprowadzić mego pryncypała dawnego, ale te jego nauki, zastrzeżenia, obawy, nie są warte podpisu... Dlaczego jednak nie udasz się do pana Lelickiego?

— Do niego?... Wiesz, on nie wierzy w nasze powodzenie, zapowiedział upadek, może nie zechce? odmówi? Zepsuję sobie stosunek z rodziną, u której bywam.

— Wiem..., wiem, — uśmiechnął się, — nie chcesz wobec ojca panny Hali odkrywać nieszczególny stan interesów, bo to mogłoby popsuć plany twoje.

— Cóż znowu? Ani myślę o pannie Hali, sam nie mam z czego żyć i miałbym ją narażać na biedę i kłopoty, — mówił z czerwienioną, — nie o nią mi idzie, ale ogólnie, to niemiła rzecz prosić o podpis kogoś, z kim nie łączą nas stosunki przyjaźni lub wzajemnych usług.

— A prócz Lelickiego, nie masz nikogo?

— Do żyra nikogo, nie mogę przecież prosić naszych dostawców?

— A mnie się zdaje Tadziu, że Lelicki podpisałby ci chętnie. Wiesz, panna Hala widocznie sprzyja ci, zachodzi do sklepu, rozmawia z tobą, zaprasza cię do rodziców... to nie jest bez ale, no i nie robi tego bez wiedzy rodziców. Przypuszczam, że oni wydaliby ją za ciebie, a w takim razie on, jako swemu przyszłemu zięciowi, podpisze weksel.

— Nie! Nie! Byłaby to ostateczność, i to kto wie, czy udałbym się do niego?

— W takim razie ja mam jeszcze jednego. Mój kolega, założył swój interes na Sien-

nej. Jeśli Wzajemny kredyt żyro jego pomyślnie, mogą być pieniądze.

Rozmawiali jeszcze chwilę i wyszli ze sklepu. Na ulicy, przed sklepem Fibenszycy, zobaczyli grupę kilku żydów, a wśród nich Pomeranca, który z obrzydzeniem i gniewem spojrzał na nich.

— Pewno przeklinają nas za nieudalą interes, — zaśmiał się Liński, idąc w stronę Placu Aleksandra.

Nie omylił się, że żydzi widząc ich obydwoch kłęli i złorzeczyli, ale prócz tego roztrząsali sprawę, co należy zrobić, ażeby zniszczyć przeklętych gojów. Od roku otoczyli ich siecią szkodników, psuli towar, zmuszali do zamknięcia sklepów, ale teraz Liński zgodził takich furmanów, że nie sposób było dostać się do wozu i towar zanieczyścić.

— Wiecie co? odezwał się milczący dotychczas Joś, który przysłuchiwał się narzekaniom na przeklęty sklep gojów, — jemu trzeba tak zrobić, ażeby żaden furman nie chciał wozić jego towar.

— Jak on płaci dobrze, zawsze się znajduje, nie ten, to drugi chciwy chłop, — wzruszył ramionami Pomeranc, — lepiej podrzucić jemu bombę do sklepu, a może będzie z nim koniec, czy nie tak?

— Bombę!? — zakrzyczał Aron, — czy ty, Sruł, zwariował? Ja mam sklep zaraz obok, a z drugiej strony Esterka, i bomba może zwalić ścianę, zniszczyć mój towar. Jak ty rzucisz bombę, ja dam znać policji i będzie z tobą koniec. Czy ty rozumiałeś?

(Ciąg dalszy nastąpi).

Zakład malowania

na szkle

Franciszek Götzer

Schulgasse 34. Wiedeń XVIII. Schulgasse 34.

Specjalny Zakład dla

OKIEN KOŚCIELNYCH

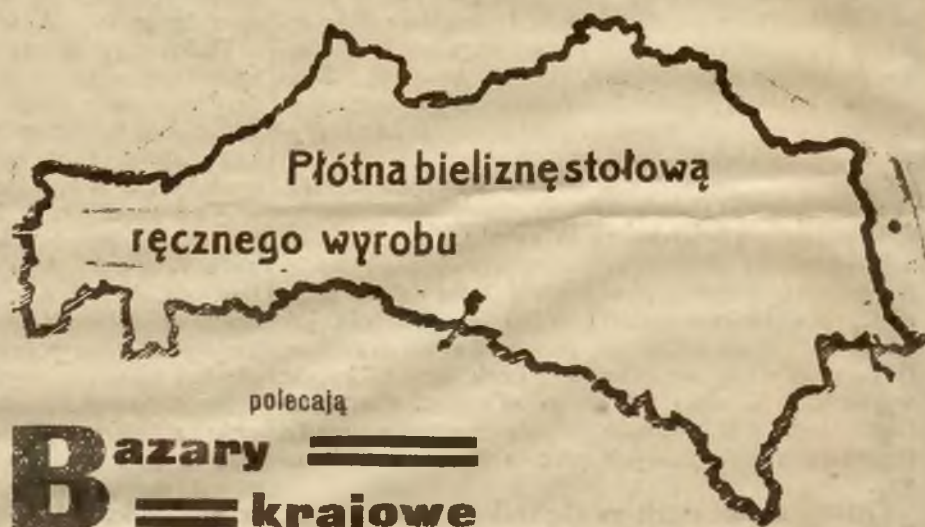
artystycznie prowadzony

Najniższe ceny. — Gwarantowane szkło i kosztorysy bezpłatnie. — Rek założenia 1885. — Referencje:

Klasztor Salezjanów

w Oświęcimiu, Porchawa Rarance

koło Czerniowiec (wielkie okna w nowym kościele).

Lwów, Akademicka 14. Kraków, Szewska 22

Pożyczki pieniężne

otrzymują osoby każdego stanu (także państwo) na 4-6% bez poręki na 4 koronowe opłaty miesięczne przez „Diadal” Escompte Bureau Budapeszt VIII Rakoczi-ut. 71.

Karbowy

z dwoma synami jako fonaie, samodzielny poszukuje posady zaraz. — Zgłoszenia Jan Pawlik Bialin duży p. Ch zanów. 14 12

Przedstawia

aprawiona

Fabryka wód miner. sztucz. i spec. leczniczych

pod firmą

R. Rząca i Chmurski

6 Krakowie, im Gertrudy I. 4.

wyraża pod kontrolą komisji Przemysłowej Tow. Lekarskiego kraj. poleconej przez toż Towarzystwo

Wody mineralne sztuczne

odpowiadające składem chemicznym wodom:

Billinskiej, Glesshöblerskiej, Selterskiej, Vichy, Homburg, Kissinger.

także specjalne lecznicze jak: litowa, bromowa, jodowa, żelazista, kwaśna oraz inne wody mineralne z przepisu prof. Jaworskiego. Sprzedaż cząstkowa, w aptekach i drogueryach. — Cenniki na żądanie darmo

Najlepsze czeskie źródło

TANIE PIERZE

1 kg. szarego, dobrego, darto 2 Kr., lepszego 2 Kr. 40 h., najl. nawpół białego 2 Kor. 80 h., białego 4 Kor., białego puchowego 5 Kor. 10, 1 kg. najl. śnieżno białego darto 6 Kor. 40 h., 8 Kor., 1 kg szarego puchu 6 Kor., 7 Kor., białego dobrego 10 Kor., najl. puchu brzuszno 12 Kor. Przy odbiorze 5 kg. franko.

GOTOWA POSCIEL

z grubonicianego czerwonego, niebieskiego, białego i złotego inletu (Nanking), 1 pierzyna 180 cm. dług. 120 cm. szer. z 2-ma poduszkami każda 80 cm. dług. 60 cm. szer. napełnione nowym szarem bardzo trwałym puchem pierzem 16 Kor., półpuchem 20 Kor., puchem 24 Kor., pojedyncze pierzyny 10 Kor., 12 Kor., 14 Kor., 16 Kor., poduszki 5 Kor., 3 Kor. 50 h. 4 Kor., pierzyna 200 cm. dług. 140 cm. szer. 13 Kor., 14 Kor. 70, 17 Kor. 80 h., 21 Kor., poduszki 90 cm. dług. 70 cm. szer. 4 Kor. 50 h., 5 Kor. 20 h., 5 Kor. 70 h. Podściółki z mocnego gradłu w paski 180 cm. dług. 116 cm. szer. 12 Kor. 80 h. 14 K. 80 h. Wysyłki za zaliczką od 12 Kor. wysyłane są opłatnie. Zamiana dozwolona za nienadające się wzrost pieniędzy. S. Benisch w Deschenitz Nr. 865 (Czechy). Bogato ilustrowany cennik darmo i opłatnie.

Słoneczne z wielkim komfortem urządzone mieszkania

ogrzewane centraln. ciepłą wodą — z łazienkami i kuchniami gazow. z oświetleniem elektr. i gazow. z telefonami domow. i miejsk. z odpyłaczem elektrycznym przy ul. Biskupiej L. 6. — Do wynajęcia od 1 kwietnia — Codziennie od godz. 10-12 albo od 2-4 do oglądnięcia.

ZAKŁAD ARTYST.-KAMIENIARSKI BRACI

TREMBECKICH

w Krakowie

Rakowicka 1. 7

(dom własny) Telefon 462
przyjmuje się wykonywa-
nie wszelkich robót w za-
kres ten wchodzących
a szczególności GROBO-
WCÓW i POMNIKÓW
tak w mieście jak i na prowincyi. Po-
leca wielki wybór gotowych pomni-
ków z piaskowca marmuru i granitu

Nowa Moda W. Kapera

Kraków ulica Sławkowska 1. 24

(dom XX Emerytów) Telefon Nr 2185.

Poleca swój bogato
zaopatrzony magazyn
obuwia własnego wy-
robu na sezon obecny
jako to: lakiery mę-
skie, damskie nie-
pekające, panto-
folki złote srebrne
atłasowe i jedwab-
ne. Przyjmuje zamó-
wienia na wyprawy
ślubne, bale, zabawy
i koncerty. Na żądanie
uskutecznia w 24 godz
z przewidywaną miarę
wystarczy stary bucik.

We wtorek dnia 10 lutego 1914 roku
o godz. 11 przed południem odbędzie
się w sali Rady gminnej

XXVII Walne Zgromadzenie

Towarz. Wzajemnego kredytu
w Dębicy

na które P. T. Członków zaprasza się:
Rada nadzorcza Tow. Wzajemnego kre-
dytu w Dębicy:

Franciszek Pieniążek prezes
Andrzej Smuraniec sekretarz
Przewodniczący:

- 1) Odczytanie protokołu z ostat-
niego Walnego Zgromadzenia.
- 2) Sprawozdanie Dyrekcji z czyn-
ności i rachunków za rok 1913
- 3) Sprawozdanie komisji rewizyj-
nej z wnioskiem udzielenia Dy-
rekcji absolutorium za r. 1913.
- 4) Wnieski Rady nadzorczej:
 - a) uchwalenie wysokości dywiden-
dy od udziałów;
 - b) rozdział czystego zysku.
- 5) Odczytanie protokołu z lustra-
cji Związku.
- 6) Wybór 3 członków do Komisji
rewizyjnej na rok 1914.

Wózek

na resorach, fajeton, wóz ciężarowy i ko-
tano do sorzedania. Półwieś Zwierzyniec
Nr 109 ul. Tadeusza Kościuszki czwarty dom
za pocztą. 157 3 1

Pomocnika

młodszy fachowy poszukuje handel ze-
lazny i norymberski Karola Nowaka i Spół-
ki w Tarnowie. 155 3 1

Panna

posiadająca maturę z Seminarium naucz-
poszukuje jakiegokolwiek odpowied-
nego zajęcia. Łaskawe zgłoszenia pod
Janina, ul. Poleska 16 Kraków. 12710

Bacność!

Kto ma go ówkę, leżącą w bankach na 4
proc. niech się zgłosi natychmiast do Eko-
nomii Kraków Bonerowska 4, kto a ulokuje
ten kapitał na najpewniejszej hipotece na
dobry procent. 106 3 1

ZOFIA BIESIĄDECKA OSWIECİM.

Polecamy gorą-
co wszystkim,
którzy mają za-
miar jechać do
AMERYKI lub
KANADY, aby
udali się z peł-
nem zaufaniem
tylko wprost do

BIURA
PODRÓŻY

ZOFII
BIESIĄDECKIEJ
W OSWIECİM

które nie ma
żadnych agen-
tów, ani naga-
niaczy.

Na nadchodzącą wiosnę polecam do siewu Najlepsze nasiona!

Gospodarcze, leśne, warzywne, kwiatowe z gwarancją czystości i siły kieł-
kowania.

Drzewka owocowe i ozdobne

Krzewy, Róże piętne i krzaczaste, oraz wszelkie artykuły wchodzące w
zakres ogrodnictwa i rolnictwa. — Towar doborowy. — Ceny niskie. —
Cennik i specjalne oferty wysyłam opłatnie.

E. FREEGE, Kraków.

Księgarnia G. Gebethnera i Sp. w Krakowie.

otrzymała na skład główny:

Alkoholizm w Krakowie w cyfrach statystycznych	—20
Barwiński. Birkenmayer i Łoś Sprawozdanie z poszukiwań w Szwecji	10—
Biblioteka nowelist. t. X: Awerchenko, Suche ostatki. Nowele	1 50
Bolland A. Towaroznawstwo w monografiach. Zeszyt IV. Kakao	1 75
Zt. V. Saletra chilijska	1 25
Czaplewski P. ks. Polacy na studiach w Ingolstacie	3 50
Evert W. Ciemnie i szaty. Poezye	2 60
Hordysz W. Powitanie słońca. Poezye	3 50
Jadwiga z Łobzowa. Polacy Część I.	3 20
" " " " " na lepszym papierze	4 —
" " " " " karton	4 50
Kośmider Franc. Rośliny pastewne	—30
Mossoczowa Mich. Młodość poety. Powieść dla młodzieży z życia Z. Kraśńskiego. Karton	3 —
Nygi. Mobilizacja w Bronowicach. Z 12 karykaturami	2 —
Rostworowski Wojciech Fjordy. Fragmenty z dziennika	2 —
Rydel L. Katedra na Wawelu. Przewodn. lud. na kred. papierze	10 —
Rydwani. Miesięcznik Listopad 1913	1 20
Sędzimir J. O. Jubileuszowe wakacje	1 50
Strassburger E. Gospodarka naszych wielkich miast	7 50
Szczęśny Aleks. Baśnie wiosenne z trójbarwnymi ilustr. Karton	6 50
Wróblewski K. Smutek Skargi. Ślady i wykładniki przełomów w jego duszy	—80
Orzeszkowa E. Gloria Victis	4 —
Zniniewicz Jan Hartowanie ciała i leczenie wodą. Brosz.	3 75
" " " " " Karton	4 50

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

KAMIL BAUM

w Tarnowie

Centralny skład papieru
i drukarnia à la minute

polecą

wszelkie przybory piśmienne rysun-
kowe, szkolne, artykuły dewocyjne
ramy i obrazy świętych. — 1000
kopert — firmą 5 kor.

w Zakopanem

„Bazar Zakopiański”
najstarsza firma chrześcijańskapolecą
w Zakopanem

przybory do szycia, pisanie, toale-
towe pamiątki, ciupagi i rzeźby za-
kopiańskie skupowane od górali

Zakład artyst.-kamieniarski i budowl.

Józefa RULESZY
naprzeciw omentarza
w Krakowie posiada
wielki wybór gotowych
pomników z piaskow-
ca, granitu i marmuru.
Podejmuje się wyko-
nania grobów w miej-
scach grobowych.
Telefon 1352.

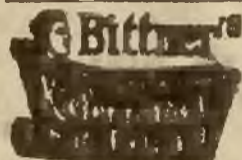
„Obrazem młodości i piękna!”

będziecie i Wy przez używanie oryginalnego
Wschodniego Kremu piękności

i mydła „ZEIDJJE”

Próbny słoik 80 hal., podwójny K. 1-60, du-
ży złoty słoik K. 2-40. — Mydło „Z.” są do
nabycia w aptekach i drogueryach. Wielo-
krotnie premiiowane. — Naśladownictwo za-
strzeżone. — Wyłączny wyrób

Organtacyjnej Perfumerji „ZEIDJJE”
G. Proche, Brcka Bośnia.

Wyciąg ten który
jest całkowicie wy-
czyszczony i zawiera
eteryczne olejko-
we balsamiczne
substancje

się do leczenia wzmacniającego uśmierzają-
cych dolegliwości, kąpieli wannowych i po-
lecają go lekarze uśmierzają od przeszło 30 lat
dla dzieci i dorosłych. Na jedną kąpiel 80 hal

Główny skład:

JULIUSZ BITTNER
k. a. k. Hoflieferant, Apotheker in
Reichenau (N. Ost.).

Łącznie należy wysłać Bitt-
nera wysłać z Reichenau
(N. Ost.) gdzie istnieje, konse-
nadowanie.

Pierwsza koncesjonowana
przez c. k. Namiestnictwo

Wyższa szkoła kroju i szycia

Józefy Zabielskiej
ul. św. Krzyża 1. 7

otwiera dnia 3 lutego dla pań i pa-
nienek kurs najłatwiejszego, francus-
kiego kroju Systemu Worth'a. Wa-
runki przystępne, dla niesamożnych
pań zniżone. Najdokładniejsza nauka,
setki podziękowań.

Zgłoszenia i wpisy przyjmuje się codziennie
od 9—12 rano i od 3—6 popoł. 145 2

Tanie czeskie pierze

1 kilo szarego dartego pierza
K. 2—, lepszego K. 2-40, pół
białego K. 3-60, białego K.
4-80, dobrego miękkości pu-
chu K. 6—, najlepszego K.
7-20, lepszy gat. K. 8-40, szar-
reg. „chn K. 6—, białego K. 12—, naj-
lepszego puchu piersiowego K. 14-40, gr-
towa pościel z gęstego czerw. nankinu
pierzyna albo piernat 180x116 cm a K.
10—, 12—, 15—, 18—, 21—, 200x140
cm. a K. 12—, 15—, 18—, 21—, Po-
duszka 80x58 cm. a K. 3—, 3-40, 90x70
cm. a K. 4-50, 5-50, 6—, Materace wło-
sienne z trzech części na łóżko a K. 27—,
lepsze K. 33—, Wymiana franko za za-
od K. 10—, wzwyż. Wymiana dozwolona
za nieodpowiednio zwrot pieniędzy. Próba i
cenniki darmo. **Benedikt Sachs**,
Lobes k. Pilana 284 Czechy.

Młody, rutynowany buchalter korespondent

z chłobnymi świadectwami i poleceniami,
poszukuje odpowiedniego zajęcia w Krako-
wie lub na prowincyi (w mieście lub na wsi).
Łaskawe zgłoszenia pod W. R. do Adm-
stracji „Głosu Narodu”. 104 1